



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Turinina 3, Novi Zagreb

P Ob-358/2023-111

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Ines Golešić-Plašić, u pravnoj stvari tužiteljice Zuzane Tabaković, OIB: 81524281522, Zagreb, Franje Puškarića 63B, zastupane po punomoćniku Milku Križanoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Nihada Tabakovića, OIB: 03701618811, Zagreb, Palinovečka ulica 41, zastupanog po punomoćniku Marku Samaržija, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon održane i zaključene glavne i nejavne rasprave, dana 01. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, uz zamjenika punomoćnika Veronike Baćani, odvjetnice iz Zagreba i punomoćnika tuženika, dana 09. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Zuzana Tabaković, OIB: 81524281522, Zagreb, Franje Puškarića 63B s naslova bračne stečevine ovlaštenica u 50 % poslovnih udjela trgovačkog društva Taban nekretnine d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 27, OIB: 94992996856, koji poslovni udjeli glase na ime tuženika Nihada Tabakovića, OIB: 03701618811, Zagreb, Palinovečka ulica 41.

Tuženik Nihad Tabaković, OIB: 03701618811 dužan je s danom 20. srpnja 2015. upisati tužiteljicu Zuzanu Tabaković, OIB: 81524281522 u Knjigu poslovnih udjela i u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu kao člana društva i kao imatelja poslovnog udjela društva Taban nekretnine d.o.o. u vrijednosti 50 % upisanog temeljnog kapitala, i to na mjesto ranijeg imatelja poslovnog udjela tuženika Nihada Tabakovića, OIB: 03701618811, koji se istovremeno briše iz Knjige poslovnih udjela u visini poslovnog udjela tužiteljice Zuzane Tabaković, OIB: 81524281522, a što se ima upisati u roku od 8 dana od pravomoćnosti presude i što je tuženik dužan trpjeti, jer će isto u protivnom zamijeniti ova presuda.

II. Utvrđuje se da je tužiteljica Zuzana Tabaković, OIB: 81524281522, Zagreb, Franje Puškarića 63B s naslova bračne stečevine ovlaštenica u 50 % poslovnih udjela trgovačkog društva Tazar d.o.o., Lučko, Franje Puškarića

63B, OIB: 72676424872, koji poslovni udjeli glase na ime tuženika Nihada Tabakovića, OIB: 03701618811, Zagreb, Palinovečka ulica 41.

Tuženik Nihad Tabaković, OIB: 03701618811 dužan je s danom 20. srpnja 2015. upisati tužiteljicu Zuzanu Tabaković u Knjigu poslovnih udjela i u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu kao člana društva i kao imatelja poslovnog udjela društva Tazar d.o.o. u vrijednosti od 50 % upisanog temeljnog kapitala, i to na mjesto ranijeg imatelja poslovnog udjela tuženika Nihada Tabakovića, OIB: 03701618811 koji se istovremeno briše iz Knjige poslovnih udjela u visini poslovnog udjela tužiteljice Zuzane Tabaković, OIB: 81524281522, a što se ima upisati u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti presude i što je tuženik dužan trpjeti, jer će isto u protivnom zamijeniti ova presuda.

III. Odbija se tužiteljica s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:

“I. Utvrđuje se da je tužiteljica Zuzana Tabaković, OIB: 81524281522 s naslova bračne stečevine suvlasnica u ½ dijela nekretnina uknjiženih u zk.ul. 649 k.o. Lučko, zkč. 70/4 Kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv.

Tuženik Nihad Tabaković, OIB: 03701618811 dužan je temeljem ove presude trpjeti da Općinski sud u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel izvrši brisanje prava vlasništva na ½ dijela nekretnina upisanih u zk.u. 649 k.o. Lučko, zkč. 70/4 Kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv s njegovog imena i vlasništva, te uknjižbu prava vlasništva na ime i vlasništvo tužiteljice Zuzane Tabaković.“, kao neosnovanim.

IV. Nalaže se tuženiku Nihadu Tabakoviću, OIB: 03701618811, da tužiteljici Zuzani Tabaković, OIB: 81524281522, nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 21.251,06 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od 09. listopada 2026. pa do konačne isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tužiteljici Zuzani Tabaković, OIB: 81524281522 da tuženiku Nihadu Tabakoviću, OIB: 03701618811, nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 10.806,17 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od 09. listopada 2026. pa do konačne isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su ona i tuženik, nakon što su bili niz godina živjeli u izvanbračnoj zajednici, 07. svibnja 2005. sklopili brak pred Gradskim uredom za opću upravu, Matični ured Novi Zagreb, te je činjenica sklapanja braka upisana u maticu vjenčanih matičnog područja Novi Zagreb za godinu 2005. pod rednim brojem 00225. Zbog teško i trajno poremećenih odnosa bračnih drugova, tužiteljica da je podnijela naslovnom sudu tužbu za razvod braka. Budući su odnosi bračnih drugova teško i trajno poremećeni, a na strani tuženika ne postoji volja za mirnom podjelom bračne stečevine, to je prisiljena ustati ovom tužbom. Nekretnine koje su stranke stekle za vrijeme zajedničkog života su u zemljišnim knjigama formalnopravno upisane kao vlasništvo tuženika u cijelosti, iako predstavljaju bračnu stečevinu stranaka. Tužiteljica da je tako suvlasnica nekretnine zkč. 70/4 u naravi kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 1050 m², upisane u zk. ul. 4309 k.o. Stupnik (sada zk. ul. 649 k.o. Lučko) u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, u kojoj kući i živi s mlt. kćeri. Predmetna nekretnina da predstavlja bračnu stečevinu stranaka, iako je tuženik temeljem fiktivnog pravnog posla prenio pravo vlasništva na istoj nekretnini za korist treće osobe radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od tadašnjih 1.000.000,00 kn. Tuženik da je jedini član i osnivač, te imatelj poslovnih udjela u trgovačkom društvu Taban nekretnine d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 27, upisanog pri Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Imajući u vidu da je tuženik poslovne udjele stekao za vrijeme trajanja braka, to da tužiteljica potražuje i 50 % poslovnih udjela u trgovačkom društvu Taban nekretnine d.o.o., Zagreb, upisanog pri Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Tijekom postupka pojašnjava da je isto trgovačko društvo osnovano 30. listopada 2007., a jedini osnivač istog da je bio tuženik, koji je, kao takav, i danas upisan u Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Rješenjem istog suda posl. br. PŽ-2597/2017 od 28. travnja 2017. izdana je privremena mjera kojom se tuženiku zabranjuje otuđiti i opteretiti poslovne udjele koje ima u društvu Taban nekretnine d.o.o. Nadalje, trgovačko društvo Tazar d.o.o. da je osnovano 11. prosinca 2012., a jedini osnivač istog da je bio tuženik, koji je, kao takav, i danas upisan u Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Rješenjem istog suda posl. br. PŽ-2597/2017 od 28. travnja 2017. izdana je privremena mjera kojom se tuženiku zabranjuje otuđiti i opteretiti poslovne udjele koje ima u društvu Tazar d.o.o. Pojašnjava i da je kod Općinskog suda u Novom Zagrebu podnijela tužbu protiv Valentine Salaj Četković radi utvrđenja ništetnosti Sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 17. travnja 2015. zaključenog između tuženika i Valentine Salaj Četković. Temeljem navedenog Sporazuma, da je u zemljišnim knjigama pod br. Z-14615/2015 izvršen prijenos prava vlasništva sa zabilježbom da je prijenos prava vlasništva izvršen radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 1.000.000,00 kn, te svih troškova koji bi mogli nastati u vezi namirenja i / ili osiguranja tražbine, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, sve na teret nekretnine upisne u k.o. Stupnik, zkč. 70/4 kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv. Tužba da je

zaprimiteljna pod posl. br. P-439/2019. U vrijeme kada su stranke počele zajedno živjeti (siječanj 1998.) tuženik da je još bio u braku s Elmirom Tabaković, te je njegov brak razveden 06. srpnja 1999. Stranke da su živjele u izvanbračnoj zajednici od siječnja 1998. do zaključenja braka 07. svibnja 2005. Njihova faktična bračna zajednica prekinuta je 12. travnja 2015. Za vrijeme trajanja izvanbračne zajednice (razdoblje od siječnja 1998. do 12. travnja 2015.) stranke da su stekle navedenu nekretninu zkč.70/4 kuća u Puškarićevoj 63B i dvorište od 292 čhv, koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasništvo Salaj Četković Valentine (ista nekretnina je ranije bila upisana u zk. ul. 4309 k.o. Stupnik, a sada je uknjižena u zk. ul. 649 k.o. Lučko, 100 % poslovnih udjela u trgovačkom društvu Taban nekretnine d.o.o., 100 % poslovnih udjela u trgovačkom društvu Tazar d.o.o. i 100 % poslovnih udjela u trgovačkom društvu Tames trade d.o.o. Nekretnina u Puškarićevoj 63B kupljena je temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 02. studenog 2004., zaključenog između Dragutina Regvarta, kao prodavatelja, i tuženika, kao kupca. Nekretnina je kupljena, potom uređivana zajedničkim radom i zajedničkim novčanim sredstvima tada izvanbračnih drugova. Iako je kupljena zajedničkim novčanim sredstvima, u zemljišnim knjigama je bila uknjižena na ime tuženika. Nakon što su između bračnih drugova počele nesuglasice u braku, tuženik da je tri puta prekršajno kažnjavao zbog nasilja u obitelji. Neposredno prije nego je počinio prvo nasilje u obitelji, zbog kojeg je prekršajno osuđivan, tuženik je na Valentinu Salaj Četković po prvi puta prenio nekretninu u Puškarićevoj i to temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine, koji prijenos je u gruntovnici izvršen pod br. Z-48813/2014 od 27. lipnja 2014. Nakon što je tuženik molio tužiteljicu da se vrati kući, ista je pristala, ali je inzistirala da tuženik prvo u zemljišnim knjigama izvrši brisanje zabilježbe da je prijenos prava vlasništva na Valentinu Salaj Četković obavljen radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 1.200.000,00 kn, te da joj kupi auto. Tuženik da je pristao, dana 17. studenog 2014. podnio je gruntovnici zahtjev za "povrat vlasništva", te je pod brojem Z-14615/2015, temeljem izjave od 23. srpnja 2014. brisano vlasništvo Valentine Salaj Četković i ponovno upisano vlasništvo tuženika. Tuženik da je tužiteljici za rođendan (01.12.) kupio automobil VW Golf. Međutim, i nakon toga problemi u braku su se nastavili, tuženik je Presudom Prekršajnog suda u Zagrebu posl. br. PpJ-D-817/15 od 12. travnja 2015. oglašen krivim što je dana 11. travnja 2015. ponovio nasilje u obitelji, te zato što je prekršio zaštitnu mjeru zabrane uznemiravanja žrtve nasilja izrečenu pravomoćnom Presudom Prekršajnog suda u Zagrebu PpJ D-789/15 od 07. travnja 2015. Kada je tuženik vidio da više nema mogućnosti da bi se bračna zajednica mogla obnoviti, 17. travnja 2015. sklopio je s Valentinom Salaj Četković novi sporazum o osiguranju novčane tražbine. Obzirom se radi o prividnom (simuliranom) pravnom poslu, te obzirom je isto protivno zakonu raspolagao suvlasničkim dijelom tužiteljice, to da je ista podnijela tužbu radi utvrđenja ništetnosti navedenog sporazuma. Nekretnina u Puškarićevoj 63B ranije je bila upisana u zk. ul. 409 k.o. Stupnik, sada je uknjižena u zk. ul. 649 k.o. Lučko. U vrijeme kada je stečena nekretnina u Puškarićevoj 63B, stranke da su se nalazile u izvanbračnoj zajednici koja je kasnije prerasla u bračnu zajednicu. U vrijeme stjecanja nekretnine, te u vrijeme kada su u istu vršena ulaganja i kada je adaptirana, na snazi da je bio Obiteljski zakon (u daljnjem tekstu – ObZ - "Narodne novine " 116/03, 17/04, 136/04). Odredbom članka 3 ObZ/03 određeno je da se odredbe tog zakona o učincima izvanbračne

zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca koja traje najmanje 3 godine, ili kraće, ako je u njoj rođeno zajedničko dijete. Odredbom članka 248 ObZ/03 određeno je da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, dok je odredbom članka 249 ObZ/03 određeno da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili. Slijedom navedenog, stranke da su suvlasnici na nekretnini u Puškarićevoj 63B u jednakim dijelovima. Trgovačko društvo Taban nekretnine d.o.o. da je osnovano 30. listopada 2007., a jedini osnivač istog da je bio tuženik, koji je kao takav i danas upisan u Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Rješenjem tog suda, posl. br. PŽ-2597/2017 od 28. travnja 2017. izdana je privremena mjera kojom se tuženiku zabranjuje otuđiti i opteretiti poslovne udjele koje ima u društvu Taban nekretnine d.o.o. Trgovačko društvo Tazar d.o.o. da je osnovano 11. prosinca 2012., a jedini osnivač tog društva da je bio tuženik, koji je kao takav i danas upisan u Sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu. Rješenjem tog suda posl. broj PŽ-2597/2017 od 28. travnja 2017. izdana je privremena mjera kojom se tuženiku zabranjuje otuđiti i opteretiti poslovne udjele koje ima u društvu Tazar d.o.o. Trgovačko društvo Tames trade d.o.o. da je osnovano 07. srpnja 2014. Tuženik je u sudskom registru bio upisan kao jedini osnivač i jedini član društva, ali je vlasništvo temeljem raznih ugovora prenosio na razne ljude, da bi sada, kao osnivač društva, bio upisan Nenad Gorščak, temeljem Ugovora o prijenosu poslovnih udjela od 28. rujna 2015., dakle, odmah nakon prekida faktične bračne zajednice. Temeljem odredbe članka 417 Zakona o trgovačkim društvima (u daljnjem tekstu: ZTD) i članka 248 ObZ/08, u slučaju kada je jedan bračni drug nositelj poslovnog udjela u određenom društvu, a društvo je osnovano za vrijeme trajanja braka ili izvanbračne zajednice, drugi bračni drug je ovlaštenik na tom poslovnom udjelu. U smislu odredbe članka 417 ZTD, izraz "više ovlaštenika na poslovnom udjelu" označava i slučaj kada je poslovni udjel stekao jedan bračni drug. Drugi bračni drug je ovlaštenik na tom udjelu, što znači da bračnim drugovima zajedno i nepodijeljeno pripada taj poslovni udjel. Oni nisu pojedinačno i svaki za sebe članovi društva, pa se u knjigu poslovnih udjela, uz poslovni udjel koji im zajednički pripada, upisuje svaki od njih. Stoga konačno predlaže donijeti odluku na utvrđenje da je s naslova bračne stečevine suvlasnica u 1/2 dijela nekretnine uknjiženih u zk. ul. 649 k.o. Lučko, zkč. 70/4 kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv i da je tuženik temeljem presude dužan trpjeti da Općinski sud u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel, izvrši brisanje prava vlasništva na 1/2 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 649 k.o. Lučko, zkč. 70/4 kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv s njegovog imena i vlasništva, te uknjižbu prava vlasništva na njeno ime i vlasništvo. Isto tako, na utvrđenje da je s naslova bračne stečevine ovlaštenica u 50 % poslovnih udjela trgovačkog društva Taban nekretnine d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 27, koji poslovni udjeli glase na ime tuženika, kao i da je s naslova bračne stečevine ovlaštenica u 50 % poslovnih udjela trgovačkog društva Tazar d.o.o., Lučko, Franje Puškarića 63B, koji poslovni udjeli glase na ime tuženika, te da je tuženik dužan trpjeti upis tužiteljice u knjigu poslovnih udjela društva i u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu kao člana društva i ovlaštenika na 50 % poslovnih udjela u svakom od navedenih trgovačkih društava, kao i da se naloži tuženiku

naknaditi joj trošak parničnog postupka zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje da su tužiteljica i on sklopili brak 07. svibnja 2005. Oспорava da bi tužiteljica i on "dugi niz godina" prije sklapanja braka živjeli u izvanbračnoj zajednici, te ističe da je tužba u tom dijelu neodređena, pa je predložio pozvati tužiteljicu očitovati se o točnom danu početka izvanbračne zajednice. Prvenstveno napominje da je prije braka s tužiteljicom, do 15. rujna 1999. bio u braku s Elmirom Tabaković, koji brak je razveden pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Zagrebu, posl. br. P2-1173/98 od 06. srpnja 1999. Prije braka s tužiteljicom da je stekao značajnu imovinu i sredstva koja predstavljaju njegovu vlastitu imovinu, te iz koje vlastite imovine potječu i sredstva za stjecanje imovine za koju tužiteljica tvrdi da je bračna stečevina stranaka. Prvenstveno osporava da bi nekretnina koja je upisana u zemljišne knjige Općinskog suda u Novom Zagrebu u zk. ul. 4309 k.o. Stupnik, koja se nalazi na čkbr. 70/4, u naravi kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 1050 m² predstavljala bračnu stečevinu stranaka, te da bi s tog osnova tužiteljica bila suvlasnik predmetne nekretnine u 1/2 suvlasničkog dijela. Naime, predmetnu nekretninu da je stekao kupoprodajom, a sredstva za kupoprodaju nije stekao radom za vrijeme trajanja bračne (ili izvanbračne) zajednice, niti potječe iz te imovine, pa temeljem odredbe članka 253 ObZ ta sredstva i gore opisana nekretnina predstavljaju njegovu vlastitu imovinu. Priznaje da je vlasništvo premetne nekretnine preneseno na treću osobu radi osiguranja novčane tražbine koju ta osoba ima prema njemu. Međutim, osporava da bi se radilo o fiktivnom pravnom poslu, a na isti način da je i ranije opterećivao predmetnu nekretninu kao jamstvo za povrat zajmova koje je uzimao. Oспорava i da bi tužiteljica bila suvlasnik nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zk. ul. 24776 k.o. Grad Zagreb, poduložak 69, koja se nalazi na čkbr. 5597/2 u naravi stambena zgrada br. 10-16, 36 zgrada i dvorište u Ulici majstora Radonje ukupne površine 3246 m² sa suvlasništvom koje nekretnine je povezano vlasništvo posebnog dijela, i to 69. Etaže 74/100, 2-sobni stan u IV. katu oznake S-38A i spremište u podrumu oznake Sp 26B površine 59,24 čm, Majstora Radonje br. 14 (na kojoj nekretnini je tužiteljica prvotno predložila utvrđenje suvlasništva s naslova bračne stečevine u 1/2 dijela, ali je konačno uređenim tužbenim zahtjevom isto povukla). Suprotno tvrdnjama tužiteljice, nekretninu da je stekao 14. travnja 1997. vlastitim sredstvima kupoprodajom u vrijeme kada je bio u braku s Elmirom Tabaković. Stoga se radi o imovini koja nije stečena tijekom braka, pa predstavlja njegovu vlastitu imovinu. Oспорava da bi tužiteljica bila imatelj polovine poslovnih udjela u trgovačkom društvu Taban nekretnine d.o.o. Isto trgovačko društvo osnovano je sredstvima dobivenim iz imovine koja predstavljaju njegovu vlastitu imovinu i koja potječe iz vremena prije braka ili izvanbračne zajednice stranaka. Isto tako osporava i da bi tužiteljica bila imatelj polovine poslovnih udjela u trgovačkom društvu Tazar, jer je isto također osnovano sredstvima dobivenim iz imovine koja predstavlja njegovu vlastitu imovinu i potječe iz vremena prije braka ili izvanbračne zajednice stranaka. U konačnici, tužiteljica da ničim ne dokazuje tvrdnje koje iznosi u tužbi, a iz navođenja zakonskih odredbi ObZ kojima se uređuju pitanja bračne stečevine, nije razvidno da bi imovina koja je predmetom ovog postupka bila bračna stečevina stranaka. Slijedom navedenog, osporava tužbu i tužbeni

zahtjev u cijelosti i predlaže ga u cijelosti odbiti, uz naknadu parničnog troška, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Tijekom postupka provođenja dokaza, sud je izvršio uvid u vjenčani list stranaka, u zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. 4309 k.o. Stupnik, zk. ul. 24776 k.o. Grad Zagreb, izvadak iz Sudskog registra za Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o., te Tames trade d.o.o., u pravomoćnu Presudu Općinskog suda u Zagrebu, posl. br. P2-1173/98 od 06. srpnja 1999., u Ugovor o kupoprodaji br. 138/97 od 14. travnja 1997., u Rješenje Uprave za tržište rada, radne odnose i zaštite na radu Ministarstva rada i socijalne skrbi od 02. travnja 2001., u Odluku uprave Nita promet d.o.o., Zagreb ovjerenu kod javnog bilježnika Mladena Bureca iz Zagreba pod br. OV-5977-5978/2004 od 08. travnja 2004., u potvrdu Nita promet d.o.o. od 23. svibnja 2005., u potvrdu GIP pionir d.o.o., Zagreb od 16. srpnja 2003., u ugovor o kupoprodaji nekretnina od 19. veljače 1999., u predugovor o kupoprodaji od 03. kolovoza 1999., u pisanu izjavu tuženika od 08. rujna 1999., u zk. izvadak za zk. ul. 2749 k.o. Klara, u kupoprodajni ugovor od 31. listopada 2000., u ugovor o kupoprodaji nekretnine od 29. studenog 2005., u ugovor o kupoprodaji nekretnine od 02. studenog 2004., u stručno mišljenje Centra za socijalnu skrb, Podružnica Novi Zagreb od 08. veljače 2016., u povijesni izvadak iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za trgovačko društvo Soldus d.o.o., Zagreb, u Djelomičnu Presudu Općinskog suda u Novom Zagrebu, posl. br. P Ob-462/15 od 08. ožujka 2017., u Prijedlog tuženika Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 17. studenog 2014. za upis povrata vlasništva zaprimljen pod posl. brojem Z-48813/14, u ispis e-mail poruke tuženika od 28. ožujka 2014.- uputa odvjetniku Josipu Hećimoviću, u presliku Oporuke od 11. rujna 2006., u Prijedlog izvansudske nagodbe stranaka radi podjele zajedničke stečevine od 04. travnja 2014., u ugovor o kupoprodaji nekretnine od 06. srpnja 2001. u ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik i u izvorniku, u ovjereni prijevod stanja računa Raiffeisen Bank u Beču – kartica štednog računa sa stanjem na dan 31. prosinca 2001., u Procjenu vrijednosti nekretnine čkbr. 4429/4 k.o. Lučko po sudskom vještaku za graditeljstvo i procjenu nekretnina Nenadu Hercegu, mag. ing. od 07. veljače 2025., u izvadak iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za trgovačko društvo Taban nekretnine d.o.o. od 04. ožujka 2026. i ostavku na mjestu direktora društva od 01. siječnja 2023., izvadak iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za trgovačko društvo Soldus d.o.o. od 04. ožujka 2026. i za trgovačko društvo Tazar d.o.o., u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu Tt-23/477 od 08. ožujka 2023., saslušao je svjedoke Almu Mudronja Šlosar, Olgu Murgaševu, Marinu Režek Cvetko, Nebojšu Bošnjaka, Eminu Kamenjaš, Zijada Kamenjaša, Fuada Nuhića, Blaža Zovko, Valentinu Salaj Četković, Enisu Nuhić, te stranke u svrhu dokaza.

4. Predmet spora je zahtjev tužiteljice na utvrđenje da su nekretnina čkbr. 70/4 kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine od 292 čhv odnosno 1050 m², upisana u zk. ul. 649 k.o. Lučko, te poslovni udjeli u trgovačkim društvima Taban nekretnine d.o.o., Zagreb i Tazar d.o.o., Zagreb, bračna stečevina stranaka, svakog u ½ dijela odnosno da je s naslova bračne stečevine suvlasnica iste nekretnine u navedenom suvlasnom omjeru i da je ovlaštenica u 50 % poslovnih udjela u navedenim trgovačkim društvima.

5. Tuženik tijekom postupka tvrdi da je on vlasnik predmetne nekretnine i poslovnih udjela u navedenim trgovačkim društvima, jer su sredstva, kojima je kupljena nekretnina i kojima su osnovana navedena trgovačka društva predstavljala njegovu posebnu imovinu. Sporno je i kada je započela izvanbračna zajednica stranaka.

6. Nesporno je da je tuženik bio u prvom braku s Elmirom Tabaković, koji brak je razveden Presudom Općinskog suda u Zagrebu, posl. br. P2-1173/98 od 06. srpnja 1999., pravomoćnom 15. rujna 1999., da je brak stranaka sklopljen 07. svibnja 2005., da je u braku rođena zajednička kći Zara dana 25. travnja 2007. godine, a koji brak je razveden Djelomičnom Presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu, posl. broj P Ob-462/15 od 08. ožujka 2017., pravomoćnom istog dana.

7. Temeljem rezultata provedenog dokaznog postupka, a u odnosu na sporno pitanje kada je počela izvanbračna zajednica stranaka, sud nalazi utvrđenim da su stranke od 1997. ili 1998. bile u emocionalnoj vezi i da su 1998. godine počeli zajedno živjeti. To svoje uvjerenje sud temelji na iskazima svjedoka Nade Gajić, Olge Murgaševe, Nebojše Bošnjaka, tužiteljice, te dokumentaciji priležeće spisu, i to stručnog mišljenja tadašnjeg Centra za socijalnu skrb Zagreb, Podružnica Novi Zagreb od 08. veljače 2016., dok iz iskaza svjedoka Fuada Nuhića proizlazi da su stranke živjele zajedno 3, 4 ili 5 godina prije sklapanja braka, dakle od 2000., 2001. ili 2002. godine. Iz iskaza svjedoka Blaža Zovko proizlazi da je tužiteljicu upoznao 2000. godine kod tuženikove majke i mišljenja je da je tamo i živjela upravo od 2000. godine, dok je iz rješenja Ministarstva rada i socijalne skrbi od 02. travnja 2001. vidljivo da su se za tužiteljicu, državljanku Republike Slovačke, stekli uvjeti iz članka 16 stavka 3 Zakona o kretanju i boravku stranaca, te se može izdati poslovna viza. Međutim, valja istaknuti da je u formalno pravnom smislu izvanbračna zajednica stranaka mogla započeti tek nakon razvoda braka tuženika temeljem odredbe članka 3 Obiteljskog zakona (Narodne novine RH broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11 i 25/13) – u daljnjem tekstu: ObZ, koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja predmetne imovine i koji se u ovom konkretnom slučaju primjenjuje. Brak tuženika i njegove prve supruge Elmiere Tabaković je razveden presudom Općinskog suda u Zagrebu posl. broj P2-1173/98 od 06. srpnja 1999., a koja presuda je postala pravomoćna 15. rujna 1999.

8. Nesporno je da je tijekom trajanja izvanbračne zajednice dana 02. studenog 2004. kupljena predmetna nekretnina.

9. Uvidom u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno je da su za vrijeme trajanja braka stranaka osnovana trgovačka društva Taban nekretnine d.o.o., Zagreb, dana 30. listopada 2007. godine i Tazar d.o.o., Zagreb, dana 11. prosinca 2012., kojih je jedini osnivač tuženik

10. Temeljem već gore navedene odredbe članka 3 ObZ proizlazi da se odredbe tog zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca koja traje najmanje tri godine ili kraće, ako je u njoj rođeno zajedničko dijete, dok temeljem odredbe članka 258 ObZ izvanbračna zajednica žene i muškarca, koja ispunjava pretpostavke

iz odredbe članka 3 ObZ stvara imovinskopravne učinke na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ObZ o imovinskim odnosima bračnih drugova.

11. Temeljem odredbe članka 248 ObZ bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, dok iz odredbe članka 249 stavak, 1 ObZ slijedi da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drugačije ugovorili.

12. Nesporno je da stranke nisu sklopile bračni sporazum, niti su bilo što ugovorile vezano za predmetnu imovinu, iako spisu prileži nepotpisani prijedlog izvansudske nagodbe stranaka radi podjele zajedničke stečevine od 04. travnja 2014. (list 139-140 spisa) podjeli imovine, kojeg prema iskazu tužiteljice tuženik nije došao potpisati kod javnog bilježnika. Pri tome valja dodati da spisu prileži i preslika oporuka tuženika od 11. rujna 2006. kojom izražava posljednju želju da njegova nasljednica bude tužiteljica, a njegovo dvoje djece iz prvog braka trebaju naslijediti samo "zakonski propisani dio".

13. Slijedom navedenog, imajući u vidu odredbu članka 249, stavak 1 ObZ, temeljem koje su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili, predstavlja neoborivu zakonsku pretpostavku.

14. Pri tome valja naglasiti da se navedena neoboriva pretpostavka o jednakim suvlasničkim udjelima odnosi samo na imovinu stečenu radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, no ne i na imovinu koja je kupljena za vrijeme trajanja bračne zajednice vlastitom imovinom bračnog druga i predstavlja njegovu vlastitu imovinu.

15. Tuženik tvrdi da je predmetnu nekretninu čkbr. 70/4 kuća u Puškarićevoj br. 63B i dvorište ukupne površine 292 čhv k.o. Stupnik, kao i poslovne udjele u trgovačkim društvima Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o. stekao vlastitom imovinom, novčanim sredstvima ostvarenim prodajom njegove posebne imovine, i to stana u Zagrebu, k.o. Vrapče Staro od 92,10 m² prodanog 19. veljače 1999. temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina sklopljenog sa Želimirkom Adžaga za iznos od 536.200,00 kn, kako je to utvrđeno uvidom u navedeni ugovor, priležeći na listu 46-48 spisa, zatim prodajom zemljišta u Zagrebu površine 456 m² k.o. Klara, temeljem Predugovora o kupoprodaji od 03. kolovoza 1999. za iznos od 61.000,00 DEM kupcima Anđi Rašić i Stipi Rašiću, kako je to utvrđeno u navedeni Predugovor priležeći na listu 49-52 spisa, kao i prodajom zemljišta u Zagrebu, k.o. Klara od 898 čhv temeljem Kupoprodajnog ugovora od 31. listopada 2000. sklopljenog s kupcem Lukom Sirovina za iznos od 120.000,00 DEM, kako je to utvrđeno uvidom u isti, priležeći na listu 56-57 spisa. Isto tako tuženik tvrdi da je predmetnu nekretninu u Puškarićevoj br. 63B i posebne udjele u trgovačkim društvima Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o. stekao i prodajom nekretnine u Derventi, i to kuće i dvorišta za iznos od 30.000 BAM (konvertibilnih maraka) dana 06. srpnja 2001., kako je to i utvrđeno uvidom u Ugovor o kupoprodaji od 06. srpnja 2001. sklopljenog s kupcima Draganom Ivanić i Vesnom Ivanić. Nadalje, tuženik tvrdi

da je kupoprodajnom cijenom od 95.000,00 EUR polučenom od prodaje stana u Zagrebu, Odranska 5 od 29. studenog 2005. financirao uređenje interijera predmetne nekretnine u Puškarićevoj br. 63B nakon kupnje iste, i to tijekom 2005. godine. Isto tako tvrdi da je i novčanim sredstvima u Raiffeisen Bank u Beču, koja su njegova posebna imovina, uz gore već navedeno, financirao kupnju predmetne nekretnine.

16. Stoga je valjalo riješiti sporno pitanje je li predmetna nekretnina u Puškarićevoj br. 63B kupljena novčanim sredstvima ostvarenim od prodaja navedenih nekretnina i je li temeljni kapital trgovačkih društava Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o. potječe iz tih novčanih sredstava.

17. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 19. veljače 1999. utvrđeno je da je tuženik prodao stan na području k.o. Vrapče Staro, površine 92,10 m² za iznos od tadašnjih 536.200,00 kuna odnosno 71.165,97 EUR (1,00 EUR=7,53450 HRK) kupcu Želimirki Adžaga (list 46-48 spisa), dok je uvidom u Predugovor o kupoprodaji zemljišta u Zagrebu i to čkbr. 2383/2 k.o. Klara zaključenim dana 03. kolovoza 1999. utvrđeno kako je isti prodao Anđi Rašić i Stipi Rašiću za iznos od tadašnjih 61.000,00 DEM (list 49-52 spisa) odnosno sada 31.188,80 EUR (1,00 EUR =1,95583 DEM).

18. Nadalje, uvidom u Kupoprodajni ugovor od 31. listopada 2000. (list 56-57 spisa) utvrđeno je da je tuženik prodao čkbr. 2383/1 k.o. Klara, u naravi oranica od 417 čhv kupcu Luki Sirovina za iznos od 120.000,00 DEM odnosno sada 61.355,03 EUR (1,00 EUR =1,95583 DEM).

19. Uvidom u ovjereni prijevod Ugovora o kupoprodaji od 06. srpnja 2001. (list 304-305 spisa) utvrđeno je da su tuženik i njegova bivša supruga Elmira Tabaković prodali kupcima Draganu Ivanić i Vesni Ivanić svoju nekretninu čkbr. 2219/1 kuću od 74 m² i dvorište od 433 m², upisanu u zk. ul. 2447 k.o. Derventa za kupoprodajnu cijenu od 30.000,00 BAM (konvertibilnih maraka), što čini iznos od 15.338,76 EUR (1,00 EUR = 1,95583 BAM; 1,00 BAM = 0,51129 EUR), a obzirom na sadržaj ugovora proizlazi da su tuženik i njegova prva supruga suvlasnici predmetne nekretnine svaki u ½ dijela, iz čega slijedi da tuženiku pripada kupoprodajni iznos od 7.669,38 EUR.

20. Iz iskaza svjedoka Alme Mudronja Šlosar utvrđeno je da ista nema saznanja o izvoru sredstava kojima je kupljena kuća u Lučkom, dok svjedok Olga Murgaševa (majka tužiteljice) ima saznanja da je tuženik u Bosni i Hercegovini imao kuću koju je prodao, a tužiteljica da je bila zaposlena u trgovačkom društvu Soldus d.o.o. na administrativnim poslovima, kao i da je vodila uređenje interijera na predmetnoj nekretnini u Lučkom. Isto tako svjedok je stekao uvjerenje da je tuženik bio sposoban, znao je rješavati poslovne stvari, napraviti stečajne firme kad je zaključio da je to za njega korisno, ali nije bila financijski involvirana u kupovinu firme, no isto ju je zanimalo, a tuženik da je volio pričati o poslovnim stvarima, da je imao firmu registriranu u Beču, gdje je ujedno imao poreznog savjetnika s kojim se sastajao, a radilo se o trgovačkom društvu Alsa (početnim slovima imena njegovih kćeri iz prvog braka: Almi i Sabini).

21. Svjedok Nebojša Bošnjak ima saznanja da su stranke zajedno kupile kuću u Lučkom, čak zna i ime prodavatelja Dragutina Regvarta, time da je kuća izvana ostala ista, iznutra je dosta promijenjena, rušili su se zidovi, interijer se radio od drveta. Tvrdi da je tužiteljica radila prvo u trgovačkom društvu Nita d.o.o. u vlasništvu tuženika, koji je imao 5-6 trgovačkih društava, a dva da je imao u Beču, nekoliko u Zagrebu, čije nazive ne zna, ali zna za Soldus d.o.o., Tazar d.o.o i Tames trade d.o.o., te je jedno vrijeme i radio kod tuženika do 2015. godine. Navodi da su stranke kuću zajedno kupovale i da su ju uredili prema ukusu tužiteljice. Tuženik da mu je govorio kako je trgovačko društvo Taban nekretnine povezano s trgovačkim društvom Soldus, preko kojeg su kupovali staklo.

22. Iz iskaza svjedoka Emine Kamenjaš utvrđeno je da je njen suprug Zijad Kamenjaš bivši poslovni partner tuženika, da su stranke imale kuću u Lučkom, misli da su je kupili, a radi se o kući katnici s lijepim dvorištem. Isto tako joj je poznato da je tuženik bio vlasnik trgovačkih društava Nita d.o.o. i Soldus d.o.o., da je tužiteljica u jednom od tih trgovačkih društava bila direktorica, a kada su se upoznali, stranke su bile u braku, dok je iz iskaza Zijada Kamenjaša utvrđeno da stranke poznaje od 2002., da je imao poslovnu suradnju s trgovačkim društvom Nita d.o.o. u vlasništvu tuženika, da s njim više nije u kontaktu od 2014. godine. Dok su poslovno surađivali, da su se i privatno družili, pa je bio i u tuženikovoj kući u Lučkom, koja je bila dovršena. Ne zna je li tuženik imao drugih nekretnina u vlasništvu. Isto tako ne zna je li tužiteljica radila u kojem od trgovačkih društava, a ista je bila prisutna na njihovom prvom poslovnom sastanku u BiH.

23. Iz iskaza svjedoka Fuada Nuhića (polubrata tuženika) utvrđeno je da su stranke prije sklapanja braka kupile predmetnu kuću u Lučkom, koja je uređena, da je tužiteljica radila u trgovačkom društvu Nita d.o.o. kao administrativni djelatnik, isto trgovačko društvo da je otišlo u stečaj, a poslije je otvoreno trgovačko društvo Soldus d.o.o. Nakon kupnje, u kući su se kasnije vršile renovacije, koje nisu bile potrebne. S tuženikom nije u kontaktu od 2009. ili 2010. godine. Tuženik da je imao kuću sa svojom prvom suprugom u BiH, jedan stan na Jarunu kojeg je prodao, poslije je kupio svojoj prvoj supruzi još jedan stan kojeg je također prodao, a tuženik da je imao i zemljište u Klari, koje je kupljeno, pa potom preprodano, i još jedno zemljište u Stupniku. Tuženik da je imao u Austriji trgovačko društvo Zenex, potom je otvorio trgovačko društvo Alsa. Ne zna odakle potječu novčana sredstva za kupnju kuće u Lučkom, moguće da je tuženik uzeo kredit u Beču, a moguće iz nekih drugih izvora. Zemljište u Stupniku da je kupljeno na ime tuženika ili trgovačkog društva. Prilikom dopunskog saslušanja tvrdi da je kuća kupljena gotovinom, da je po zamolbi tuženika išao u Beč po novac u banku, te mu je službenica isplatila 250.000,00 EUR po prethodnoj najavi tuženika, jer nije imao tuženikovu punomoć, a kojem dijelu iskaza sud nije mogao povjerovati kao neuvjerljivom. Isto tako mu sud nije mogao povjerovati da bi upravo toliko iznosila početna cijena kuće u Puškarićevoj i da je u pregovorima iznos smanjen za 15.000,00 EUR, kada iz kupoprodajnog ugovora od 02. studenog 2004. proizlazi da je kupoprodajna cijena iznosila 140.000,00 EUR. Nadalje, tuženik da je u braku s Elmirom Tabaković stekao i dva stana, i to u Zagrebu, Ulica Majstora Radonje i u Ulici Predraga Heruca.

24. Iz iskaza svjedoka Blaža Zovko, utvrđeno je da poznaje tuženika još iz Dervente od 1988. godine, da je tužiteljicu upoznao 2000., dok su još živjeli kod tuženikove majke, poznato mu je da su stranke kupile kuću u Lučkom i da je on bio u pregovorima predkupnje i kupnje, a tuženik je dao tužiteljici urediti kuću (keramiku, stropove, izbor boja). Tuženik da je bio vlasnik trgovačkog društva Nita d.o.o., a poslije Soldus d.o.o., koliko zna, tužiteljica da je bila zaposlena u trgovačkom društvu Nita d.o.o., no ne zna na kojem radnom mjestu. Tuženik da je imao roditeljsku kuću u BiH, no ne zna tko je vlasnik iste i kako je to završilo. Isto tako ne zna odakle tuženiku sredstva za kupnju kuće u Lučkom.

25. Iz iskaza svjedoka Valentine Salaj Četković utvrđeno je da je tuženik prijavio tužiteljicu za rad u trgovačkom društvu Nita d.o.o. samo formalno, kako bi ishodila potrebnu dokumentaciju. Tuženik da je imao više nekretnina u BiH, zemljište u Klari, u Rudešu da je imao stan. Poznato joj je da je kupio kuću u Lučkom 2004. godine, a prodao je stan u Odri kako bi namjestio interijer u kući u Lučkom. Tužiteljica da je bila prijavljena 7-8 godina u trgovačkom društvu Nita d.o.o. od 2001. samo zbog boravišta i kako bi imala mirovinsko i zdravstveno osiguranje, a jedno vrijeme da su ju prijavili za direktora, samo radi forme. U braku stranaka se puno trošilo, tužiteljica je imala poprilično velike želje što se tiče troškova, a "biznis" je "pao" i stoga je tuženik od nje posudio 1.200.000,00 kuna, koji iznos joj je vratio za par mjeseci tijekom 2014. Po zanimanju da je doktor ekonomskih znanosti, pa joj je poznato da se na nekretninama može više zaraditi nego od drugog posla, pa se oko toga savjetovao s njom. Govorila mu je da nekretnine u BiH nisu funkcionalne, kao niti zemljišta u Zagrebu, pa ga je savjetovala isto prodati i kupiti nešto što bi koristio ili koristio za "biznis".

26. Iz iskaza svjedoka Enise Nuhić utvrđeno je da stranke može povezati s kupnjom kuće u Lučkom, Puškarićeva ulica, pamti ih da su bili u vezi od 2004., a u vrijeme kupnje te kuće stranke još nisu bile u braku, već su živjele u iznajmljenim stanovima. Saznanja o kupnji nekretnine u Lučkom, koja je bila useljiva crpi iz pričanja svog bivšeg supruga Fuada Nuhića, koji je išao u Austriju po novac, gdje je tuženik isti imao u banci, no ne zna koji je iznos podigao, a Fuad Nuhić joj je rekao da je tim novčanim sredstvima koje je podignuo, kupljena predmetna kuća, time da ne zna pouzdano porijeklo tog novca. Tuženik da je bio poslovan čovjek u Hrvatskoj i Austriji, izbjegao je iz Dervente prije rata, prodavao nekretnine u Derventi u dogovoru s bivšom suprugom Elmirom Tabaković. Iz pričanja bivšeg supruga Fuada Nuhića, zna da je isti išao s tuženikom u BiH i tamo prodavao nekretnine, pretpostavlja da je novac od prodaje nekretnina u BiH išao na račun u banku u Austriju, no ne zna sa sigurnošću. Tuženik da je imao zemlju u Klari, ne zna je li ju kupio za sebe osobno ili za tvrtku. Tužiteljica da je bila cijelo vrijeme uz tuženika, na početku to moguće nije bila zajednica, ali je s vremenom shvatila da će to ipak postati zajednica. Stranke da su prvo stanovale u stanu na Srednjacima, potom kod tuženikove majke i očuha u Zagrebu, Majstora Radonje, u Badalićevoj, nakon toga u Sarajevu, no ne sjeća se u kojim razdobljima. Tuženik da je morao svoj novac uložiti u nekretninu u Puškarićevoj kako bi imao gdje živjeti, obzirom se razveo od prve supruge, a radilo se o tuženikovom novcu, on je bio ozbiljan

poslovan čovjek, koji je dobro poslovao prije veze s tužiteljicom, dok ista nije nigdje radila, time da joj je u Beču rekla kako je radila u Slovačkoj u pošti. Dolaskom u Hrvatsku, postalo je upitno njeno boravište, bivši suprug Fuad Nuhic joj je rekao kako će se tužiteljici osigurati status člana uprave, iz razloga reguliranja statusa boravka u RH, jer je imala slovačko državljanstvo. Tuženik da je povjerio tužiteljici traženje kuće za kupnju po oglasima, jer je imala vremena, kao i sudjelovati u adaptaciji odnosno uređenju kuće, no ne financijski. Tužiteljica je plaću koju je primala kao član uprave trgovačkog društva Nita promet d.o.o. trošila na sebe. U braku je kuhala i prala tuženiku.

27. Iz iskaza tužiteljice utvrđeno je da je tuženika upoznala u prosincu 1997., a početkom 1998. da je s njim došla u Hrvatsku i da su bili u ljubavno-prijateljskoj vezi, da su živjeli u stanu njegove majke u Ulici majstora Radonje odnosno u njegovom stanu u kojem je živjela njegova majka, time da je uvidom u ugovor o kupoprodaji br. 138/97 od 14. travnja 1997. utvrđeno da je isti stan od 59,24 m² tuženik kupio od GIP Pionir d.d., Zagreb za tadašnjih 477.178,20 kn. Nadalje, stalno da su bili zajedno na relaciji Zagreb-Beč-Sarajevo-Slovačka. Bila mu je potpora, znala je da je u braku u kojem je imao dvoje djece i da je bio u fazi razvoda braka. S tuženikom da je kontinuirano živjela od 1998. Brak su sklopili 2005., njihova kći Zara rođena je 2007. Tuženik se razveo od supruge 1998. ili 1999. Osim što je bila u ljubavnom odnosu s tuženikom od 1997., da ga je stalno pratila i kroz posao, bila prisutna sastancima i prevodila je, jer je dobro znala njemački jezik, tako da je do rođenja kćeri neprestano s njim putovala. Bila je zaposlena u trgovačkom društvu Nita promet d.o.o. u vlasništvu tuženika (uvidom u potvrdu Nita promet d.o.o. od 23. svibnja 2005. utvrđeno je kako se potvrđuje da je tužiteljica u radnom odnosu i da joj je dokaz o osiguranim sredstvima uzdržavanja plaća, a potvrda se izdaje u svrhu privremenog boravka i poslovne vize). Tvrdi da je od 2001. do 2009. bila direktorica. Poslije da je radila u trgovačkom društvu Soldus d.o.o., također u vlasništvu tuženika i bila je član uprave, ali je 2017. dobila izvanredni otkaz. Tvrdi da su kuću u Lučkom kupili zajedno, sredstvima od zajedničkog rada, jer su oboje radili. Tuženiku da se ta kuća dopala i on ju je želio kupiti. Njihova bračna zajednica prekinuta je 2015., a brak je razveden 2017. Prijenos kuće u Lučkom na Valentinu Salaj Četković da je samo fiktivan i ista da je znala za njihove probleme u braku, te je rekla da se morala upisati na kuću, jer je to tuženik od nje tražio, a uvidom u zk. izvadak za zk.ul. 4309 k.o. Stupnik, s danom izdavanja 05. svibnja 2019. vidljivo je da je Valentina Salaj Četković uknjižena kao vlasnica predmetne nekretnine, uz zabilježbu da je vlasništvo preneseno radi osiguranja novčane tražbine od 1.000.000,00 kn, dok je uvidom u tužbu tužiteljice priležecu spisu (list 99-119 spisa) vidljivo da je istu podnijela protiv tuženika Valentine Salaj Četković i Nihada Tabakovića, radi utvrđenja ništetnosti Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zaključen između tuženika i Valentine Salaj Četković od 17. travnja 2015. Uvidom u e-spis utvrđeno je da je tužba zaprimljena kod ovog suda pod posl. broj P-439/2019 i postupak da je u prekidu temeljem rješenja od 19. listopada 2021., do pravomoćnog okončanja ovog postupka (ranijeg posl. broja P-4663/2015). Tužiteljica, nadalje, tvrdi da je tijekom trajanja izvanbračne i bračne zajednice obavljala kućanske poslove, kuhala, prala, čistila. Tvrdi da je tuženik bio u lošem imovinskom stanju kada su se upoznali, da je razmišljao što će, jer je imao trgovačko društvo Nita promet d.o.o., ali nije znao što će s proizvodnjom,

time da je trgovačko društvo imao 20-25 zaposlenih, tuženik je kupovao vrata i preprodavao ih je, te je potom odlučio u Švicarskoj kupiti stroj za proizvodnju prozora. U trenutku poznanstva da je u vlasništvu imao stan u Zagrebu, u Ulici Majstora Radonje, te kuću u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH) koju da je prodao za 50.000,00 KM. Za druge nekretnine ne zna. Tvrdi da je pomagala tuženika kada je bio u tako lošem stanju, da je imala ušteđevinu od oko 20.000,00 EUR koju je uložila u "biznis". Konačno je iskazala da je tuženik dobio novac od obnove kuće u BiH, te joj je rekao da ima 200.000,00 EUR i da ona nađe kuću (list 204 spisa).

28. Prilikom dopunskog saslušanja tužiteljica tvrdi da je 1998. kupljena prva nekretnina od oko 2000 m² poljoprivrednog i građevinskog zemljišta u k.o. Klara novčanim sredstvima koje je tuženik polučio prodajom stana u Zagrebu, Predraga Heruca 12, koja predstavlja njegovu bračnu stečevinu iz prvog braka, radi se o stanu od preko 100 m² i polučeni iznos da je bio dostatan za kupnju zemljišta u Klari, te je još ostalo nešto novaca. Potom da je kupljena nekretnina u Stupniku, građevinsko zemljište od 2500 m² na trgovačko društvo Taban nekretnine d.o.o. u vlasništvu tuženika i glasila je na to trgovačko društvo, da je kupljena sredstvima tog trgovačkog društva, misli da je to bilo 2001. godine. Potom je stečen stan na Knežiji od oko 70 m² temeljem kompenzacije trgovačkog društva Nita promet d.o.o., no ne zna sa sigurnošću, time da je glasio na nekog čovjeka kojeg se ne može sjetiti i taj stan na kraju nisu dobili, time da su dobili stan u Odranskoj ulici 5 u zamjenu za stan na Knežiji. Ne sjeća se na koga je u konačnici glasio stan u Odranskoj ulici 5, koji nije plaćen novcem, već je stečen kompenzacijom, ali se ne sjeća od kojeg trgovačkog društva u vlasništvu tuženika. Isti stan je prodan i prodalo ga je jedno od trgovačkih društava tuženika za iznos od 95.000,00 EUR ili DEM, ne sjeća se točno. Tvrdi da je taj novac uložen u poslovanje trgovačkog društva Nita d.o.o. Kupljen je i poslovni prostor u Sesvetama, radilo se o kompenzaciji Nita promet d.o.o. i misli da je glasio na neko od trgovačkih društava tuženika. Sve da se stavljalo na trgovačko društvo. U studenom 2004. da je kupljena kuća u Puškarićevoj 63B, bilo ju je potrebno renovirati i u nju su uselili, koštala je 140.000,00 EUR. Tvrdi da je uložila u kupnju te kuće svojih 30.000,00 EUR koje je imala kao ušteđevinu i koju je držala na slovačkom računu, no nema dokaz o tome. Preostalih 110.000,00 EUR da je uloženo od prodaje stolarije trgovačkog društva Nita promet d.o.o. i kuća da je glasila na tuženika. Ne sjeća se kako je tuženik uspio 110.000,00 EUR tog trgovačkog društva uložiti u kupnju kuće koja je glasila na njegovo ime, u kojoj kući i danas živi s kćeri, nakon razvoda braka. Tvrdi da je 2001. ili 2002. kupljena nekretnina s dvorcem i poslovnim halama u Zlatar Bistrici, no misli da je kupljena ipak 2007. Na ime bračne stečevine polaže pravo na kuću u Puškarićevoj 63B u polovici dijela, obzirom je uložila svojih 30.000,00 EUR. Isto tako polaže pravo na ime bračne stečevine na 50 % poslovnih udjela u trgovačkim društvima Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o., time da je trgovačko društvo Taban nekretnine d.o.o. osnovano 2007. ili 2009. godine, osnovano ga je tuženik s minimalnim ulogom potrebnim za otvaranje društva. Nekretnina kupljena u Stupniku od 2500 m² je "stavljena" u vlasništvo Taban nekretnine d.o.o., kako bi tuženik mogao dobiti velika financijska sredstva, tj. kredit za daljnje poslovanje i tvrdi da je dobio 2,5 miliona EUR. Osim što polaže pravo na tih 50 % poslovnih udjela, isto tako polaže pravo i na 50 % poslovnog udjela na trgovačko društvo Tazar d.o.o., jer

se radi o društvima otvaranima za vrijeme trajanja braka. Tvrdi da je kao zaposlenik radila u trgovačkom društvu Nita promet d.o.o. od 2001. do 2009. kao član uprave – direktor na traženje kupaca na hrvatskom području, a u Soldusu d.o.o. da je radila od 2009. do 2017. Ne zna koliko je koštalo zemljište u Klari, niti zna je li bilo prodano kakvo zemljište u Zagrebu. Kupoprodajne ugovore da je sklapao tuženik. Misli da je bilo potrebno uložiti minimalni iznos od 12.000,00 kn za osnivanje Taban nekretnine d.o.o., a misli da je toliko bilo potrebno za osnivački polog za Tazar d.o.o. Konačno navodi da je tih 20.000,00 kn za osnivanje jednog i drugog trgovačkog društva bilo iz Nita promet d.o.o. Tvrdi da je tuženik bio u bankrotu kada su se upoznali i to on osobno. Plaću koju je dobivala u Nita promet d.o.o., kasnije u Soldus d.o.o., da je ulagala u zajednički život, putovanja, kupnju namještaja i hranu. Nadalje, da su sačinili nagodbu temeljem koje je kuća u Puškarićevoj trebala glasiti na nju i kći Zaru, ali koju tuženik konačno nije potpisao kod javnog bilježnika (ne sjeća se kojeg), jer se napio. Tvrdi da je tih 110.000,00 EUR uloženi u kupnju kuće u Puškarićevoj bila sredstva stečena iz trgovačkog društva Nita promet d.o.o. i ti novci da su bili prebačeni u austrijsku firmu. Tvrdi da su sigurno 100.000,00 EUR uložili u renovaciju kuće, da se radi o novcima od Nita promet d.o.o. U poslovanje tog trgovačkog društva, Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o. da je bila aktivno uključena. Tuženik je prije nje bio u braku koji je trajao 15 godina, imao je bračnu stečevinu s bivšom suprugom i to kuću u Derventi, stan u Zagrebu, Heruca 12, stan kojeg je kupio svojoj majci u Zagrebu, Majstora Radonje 14, a u Austriji da je imao firmu Alsa export-import d.o.o. koja je služila isključivo za "pranje novca". Prije poznanstva s tuženikom radila je kao službenica u pošti u Slovačkoj. Iznos od 30.000,00 EUR koji je uložila u kupnju kuće u Puškarićevoj da je stečen nasljedstvom iza njenog pok. oca. Novac da joj je bio uplaćen na račun u Slovačkoj koji više nije otvoren, nosila ga je u sef u Austriju, u Beč, u kuću prijatelja Fridriha Kumera, a s polubratom tuženika Fuadom Nuhićem da je išla u Austriju po tih 30.000,00 EUR. Sud nije mogao povjerovati iskazu tužiteljice kao neuvjerljivom, u pogledu porijekla i izvora novčanih sredstava kojima je kupljena predmetna nekretnina koja je predmetom ovog postupka, kao i u pogledu osnivačkih pologa za otvaranje trgovačkih društava Taban nekretnine d.o.o. i Tazar d.o.o. obzirom je iz priležećih isprava i to Sudskog registra, utvrđeno da se radi o osnivačkom pologu od po 20.000,00 kn. Isto tako tužiteljica nije ničim dokazala da bi iznos od 30.000,00 EUR, koji je navodno naslijedila iza pok. oca i koji bi prethodno bio u slovačkoj banci, potom u sefu prijatelja u Beču, bio uloženi u kupnju kuće u Puškarićevoj, te se ukazuje nelogičnim dio iznosa da bi preostali iznos od 110.000,00 EUR predstavljao zajednička sredstva stečena iz trgovačkog društva Nita d.o.o. i da su ti novci bili "prebačeni" u austrijsku firmu, obzirom je nedvojbeno kako je ta kuća kupljena na ime tuženika, a ne na bilo koje od trgovačkih društava. Isto tako je neuvjerljiv dio iskaza da bi s polubratom tuženika Fuadom Nuhićem išla u Austriju po tih 30.000,00 EUR, budući tako nešto ne proizlazi iz iskaza navedenog svjedoka. Nadalje, neuvjerljiv je i dio njenog prvotnog iskaza da je imala ušteđevinu od oca 20.000,00 EUR, koji iznos je uložila u "biznis", a koji iskaz se ukazuje neuvjerljivim, obzirom da je nakon određenog vremenskog razmaka, prilikom dopunskog saslušanja iskazala da bi se radilo o iznosu od 30.000,00 EUR i da ih je uložila u kuću. Konačno, tužiteljica je prvotno iskazala kako je tuženik dobio novac od obnove kuće u BiH i da je rekao da ima 200.000,00 EUR i da ona nađe kuću, pa se

ukazuje neuvjerljivim njen dio iskaza da bi ulagala u kupnju kuće svojih navodnih 30.000,00 EUR od nasljedstva iza pok. oca, obzirom na činjenicu da za time ne bi niti bilo potrebe, jer je uvidom u kupoprodajni ugovor utvrđeno da je cijena kuće iznosila 140.000,00 EUR.

29. Iz iskaza tuženika utvrđeno je da je tužiteljicu upoznao u Beču 1997., a 1998. da je došla u Hrvatsku na kratko, jer su stalno bili na putu na relaciji Zagreb-Beč-Slovačka, i ista da mu je bila ljubavnica, kao i da je prvo stanovala u stanu u kojem živi njegova majka. Iako tvrdi da nije imao kontinuiranu zajednicu života s tužiteljicom sve do 2003., jer da je bio u braku s Elmirom Tabaković i razveo se 2003., u tom dijelu mu sud nije mogao povjerovati, obzirom da mu je prvi brak razveden 1999. Nadalje, u Beču da je imao firmu Alsa koja je radila sve dok nije otišao u mirovinu (2022.), a u Beču je počeo raditi od 1991., znatno prije nego je upoznao tužiteljicu. Imao je i trgovačko društvo Nita promet d.o.o. od 1994. do 2010. u Hrvatskoj, dok je Taban nekretnine d.o.o. imao od 2005. Međutim, iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno je da je to bilo 30. listopada 2007. Isto tako tvrdi da je trgovačko društvo Tazar d.o.o. osnovano 2007., ali je uvidom u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno da je to bilo 11. prosinca 2012. Nadalje, iz iskaza tuženika utvrđeno je da je kuću u Lučkom, Puškarićeva ulica, kupio od novca od prodaje svoje kuće koju je imao u Derventi, BiH, u razdoblju od 1999. do 2001., time da je uvidom u kupoprodajni ugovor utvrđeno da je ista prodana 06. srpnja 2001. Prodao je zemlju u Klari za 180.000,00 DEM, što je utvrđeno uvidom u kupoprodajne ugovore od 03. kolovoza 1999. i 31. listopada 2000. (ukupno 181.000,00 DEM), potom da je prodao stan u Rudešu za oko 500.000,00 kn, što je utvrđeno uvidom u ugovor od 19. veljače 1999., potom je 2005. prodao stan kod Vjesnika (Odranska ulica 5 - u neposrednoj blizini Vjesnika) za 95.000,00 EUR, što je utvrđeno uvidom u kupoprodajni ugovor od 29. studenog 2005., kako bi uredio unutrašnjost kuće u Lučkom. Tvrdi da tužiteljica nije radila niti jednog jedinog dana stvarno, nego je samo bila formalno prijavljena kako bi imala zdravstveno i mirovinsko osiguranje, kako je to utvrđeno iz iskaza svjedoka Fuada Nuhića i Enise Nuhić. Isto tako da tužiteljica u brak nije unijela nikakvu ušteđevinu, niti imovinu.

30. Temeljem rezultata provedenog dokaznog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud nalazi utvrđenim kako je tuženik u vrijeme kada je počeo vezu s tužiteljicom još bio u braku s prvom suprugom Elmirom Tabaković, koji brak je razveden 06. srpnja 1999., pa stoga primjenom odredbe članka 3 ObZ nije mogao u formalno pravnom smislu mogao istovremeno biti u izvanbračnoj zajednici s tužiteljicom, sve do pravomoćnosti presude o razvodu, tj. do 15. srpnja 2015. Stoga se radilo o drugoj vrsti zajednice ili suživota. Temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnina priležećih spisu, utvrđeno je kako je tuženik prodao kupcu Želimirki Adžaga stan u Zagrebu od 92,10 m² dana 19. veljače 1999., koji predstavlja njegovu posebnu imovinu za iznos od tadašnjih 536.200,00 kn, što čini iznos od 71.165,97 EUR. Nadalje, prodao je zemljište u Zagrebu od 456 m² na području k.o. Klara dana 03. kolovoza 1999. za 61.000,00 DEM Anđi Rašić i Stipi Rašić, što predstavlja protuvrijednost od 31.188,80 EUR, potom i 898 čhv zemljišta dana 31. listopada 2000. kupcu Luki Sirovina za iznos od 120.000,00 DEM, što čini iznos od 61.355,03 EUR. Zatim je prodao i

nekretninu u Derventi zajedno s prvom suprugom Elmirom Tabaković dana 06. srpnja 2001. za iznos od 30.000,00 BAM što čini 15.338,76 EUR, a obzirom su oboje suvlasnici na istoj nekretnini, to polučena kupoprodajna cijena tuženika iznosi 7.669,38 EUR. Dakle, radi se o iznosu od ukupno 171.379,18 EUR koji predstavlja posebnu imovinu tuženika, obzirom se radi o imovini stečenoj u razdoblju prije veze s tužiteljicom, a koji iznos je bio više nego dostatan za kupnju kuće u Puškarićevoj, obzirom je ista kupljena za iznos od 140.000,00 EUR. Prodajom stana na 5. katu u Odranskoj 5 u Zagrebu za iznos od 95.000,00 EUR dana 29. studenog 2005., koja također predstavlja posebnu imovinu tuženika, budući tužiteljica suprotno nije dokazala, financirana je renovacija odnosno unutarnje uređenje kuće u Puškarićevoj. Dakle, radi se sredstvima koja potječu iz posebne imovine tuženika koja su uložena, kako u kupnju, tako i u uređenje interijera kuće. Pri tome valja posebno istaknuti da tužiteljica u svom iskazu izrijeком navodi da je tuženik dobio novac od obnove kuće u Bosni i da joj je rekao da ima 200.000,00 EUR i da ona nađe kuću. (list 204 spisa). Dakle, iz navedenog dijela iskaza tužiteljice i iz gore navedenih kupoprodajnih ugovora od 19. veljače 1999., 03. kolovoza 1999., 31. listopada 2000. i 06. srpnja 2001., proizlazi da se radilo o posebnoj imovini tuženika, i to i više nego dostatnoj za kupnju kuće u Puškarićevoj 63B.

31. Slijedom gore izloženog, sud je odbio dio tužbenog zahtjeva tužiteljice na utvrđenje da bi s naslova bračne stečevine bila suvlasnica u $\frac{1}{2}$ dijela predmetne nekretnine, budući ocjenom provedenih dokaza proizlazi kako je ista stečena iz sredstava posebne imovine tuženika, koju je stekao prije veze i zasnivanja izvanbračne zajednice s tužiteljicom. Obzirom na iskaz tužiteljice da je tuženik dobio novac od obnove kuće u BiH i da joj je rekao kako ima 200.000,00 EUR i neka ona nađe kuću, ukazuje se nelogičnim i neživotnim dio njenog iskaza da bi ona ulagala navodna vlastita novčana sredstva u kupnju kuće, niti je dokazala da bi ih uopće imala.

32. Nadalje, trgovačko društvo Taban nekretnine d.o.o., Zagreb osnovano je 30. listopada 2007., a Tazar d.o.o., Zagreb, dana 11. prosinca 2012., jedini osnivač istih je bio tuženik, s temeljnim kapitalom u iznosu od po 20.000,00 kn, za svako trgovačko društvo. Obzirom su oba trgovačka društva stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka, a tuženik ničim nije dokazao tvrdnju iz odgovora na tužbu da bi temeljni kapital potjecao iz njegove posebne imovine, dok u svom iskazu prilikom saslušanja u svrhu dokaza uopće nije tvrdio da bi se radilo o njegovoj posebnoj imovini u pogledu osnivačkog odnosno temeljnog kapitala, to sud nalazi da tužiteljici pripada na ime bračne stečevine 50 % udjela u svakom od navedenih trgovačkih društava. Pri tome nije od odlučnog značaja je li koje od tih trgovačkih društava u stečaju ili nije. Slijedom navedenog, valjalo je taj dio tužbenog zahtjeva tužiteljice usvojiti i odlučiti kao pod točkom I i II izreke ove presude.

33. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154, stavak 2 Zakona o parničnom postupku, a odnosi se na trošak sastava tužbe u iznosu od 1.500,00 EUR (Tbr.7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - u daljnjem tekstu: Tarife), sastava podneska od 05. veljače 2021. u iznosu od 1.500,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife) i podneska od 19. prosinca 2022. u iznosu od 1.500,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), te zastupanja na ročištima od 02. veljače 2016.,

20. svibnja 2019., 08. studenog 2021., 16. veljače 2022., 25. ožujka 2022., 13. svibnja 2022., 30. lipnja 2022., 04. listopada 2022., 20. veljače 2024., 11. lipnja 2025., 04. ožujka 2026., 15. travnja 2026., 27. svibnja 2026. i 01. rujna 2026. u iznosu od po 1.500,00 EUR za svako ročište (Tbr.9.1. Tarife) ili ukupno 25.500,00 EUR, uz 25 % PDV u iznosu od 6.375,00 EUR ili sveukupno 31.875,00 EUR. Kako je tužiteljica uspjela s 2/3 dijela odnosno 66,67 % tužbenog zahtjeva, to joj je razmjerno uspjehu u parnici valjalo dosuditi parnični trošak u iznosu od 21.251,06 EUR i odlučiti kao pod točkom IV. izreke ove presude.

34. Tuženik je imao trošak sastava podnesaka od 14. listopada 2015., 04. studenog 2015. i 07. listopada 2024. u iznosu od po 1.500,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), zastupanja na ročištima od 02. veljače 2016., 20. svibnja 2019., 08. studenog 2021., 16. veljače 2022., 25. ožujka 2022., 13. svibnja 2022., 30. lipnja 2022., 04. listopada 2022., 20. veljače 2024., 04. ožujka 2026., 15. travnja 2026., 27. svibnja 2026. i 01. rujna 2026, te troška sastava žalbe od 02. prosinca 2022. u iznosu od 1.875,00 EUR (Tbr. 10.1. Tarife) ili ukupno 25.875,00 EUR, uz 25 % PDV u iznosu od 6.468,75 EUR, kao i trošak ovjerenog prijevoda dokumentacije (ugovora o kupoprodaji od 06. srpnja 2001. i računa RBA od 31. prosinca 2001.) Interpreta usluge d.o.o., Zagreb u iznosu od 78,00 EUR ili sveukupno 32.421,75 EUR. Kako je tuženik uspio s 1/3 dijela odnosno 33,33 % tužbenog zahtjeva, to mu je razmjerno uspjehu u parnici valjalo dosuditi parnični trošak u iznosu od 10.806,17 EUR i odlučiti kao pod točkom V. izreke ove presude.

U Zagrebu 09. listopada 2026.

Sudac
Ines Golešić-Plašić



UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u roku od 15 dana, računajući od dana objave ove presude. Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem je ova presuda objavljena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-5eb9b**

Kontrolni broj: **0ff51-bfaf7-3311f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.